

Alina 1980

eglutė

1980
kovas

TURINYS

- 3 IŠLĖKĖ PRO KAMINĄ, D. Lipčiūtė
- 11 KAS ATSITIKO VIENAME MIŠKE
sulietuvino Danguolė Sadūnaitė
- 14 MUSU EILĖS
- 16 KIŠKUCIO VELYKOS
- 18 ALELIUJA, J. Norkus
- 19 AR ŽINAI APIE VELYKAS?
- 23 DARBELIAI, A. Garbenytė
- 26 VAIKU KŪRYBA
- 30 GALVOSŪKIAI
- 32 NAUJA KNYGA

PIEŠINIAI

1980 m. viršeliai Aldonos Sruoginienės

Skyrių vinjetės Zitos Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- D. Kizlauskienės — 3, 4, 6, 8, 9, 10
- R. Valiulytės — 11, 12, 13
- M. Eidukevičiūtės — 16-17
- P. Osmolskio — 18, 20, 21, 22
- A. Sruoginienės — 22
- E. Muliolienės — 30

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė; skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, galvosūkių — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė, darbelių — A. Garbenytė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription — \$7.00; single copy — \$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

IŠLĖKĖ PRO KAMINĄ

Danutė Lipčiūtė

— Kas išaugs iš to berniuko?... Nenustovi vietoje. Galėtum manyti, kad jo padai dega, — taip pusbalsiu kalbėjo Puputienė. Ji buvo senyva moteris, kuri turėjo dviejų aukštų namą ir didelį daržą. Ji dažnai dirbdavo lauke. Dabar ji tvarkė šviežiai sumindytas daržo lysves.

— Nuo šunų gali apsiginti, — toliau pati sau kalbėjo Puputienė. — Užtveri tvorą, vartelius uždarai ir ramu. Bet nuo tų lakstūnų jokie vartai nepadeda.

Puputienė žinojo, kas čia kaltas.

— Jei ne tas padūkės berniūkštis, būtų ramu. Juk taip nebuvo, kol jo šeima čia neatsikraustė. Ir kam juos priėmiau į savo namus? . . . — gailėjosi Puputienė.

Tuo metu garsusis Tomas su dviem savo draugais prabėgo šaligatviu, braižydamas ir per petį mėtydamas degtukus. Puputienė juos pamatė. Išbėgo iš kiemo, čiupo Tomą už švarkelio ir piktai sušuko:

— Tuoju atiduok degtukus!

— Visus sudeginau, — atkirto Tomas.

Puputienė, neklausdama leidimo, iškraustė vaiko švarkelio kišenes. Tikrai, ten nieko nerado. Tačiau ji įtarė, kad Tomas dar turi degtukų.

— Parodyk, ką turi ten, — tarė ji, rodydama į išsipūtusią vaiko kelnų kišenę.

— Nieko. Tik nosinė.

— Gerai, tai ištrauk nosinę ir parodyk!

— Nenoriu!

Tomo draugai šelmiškai šypsojosi. Jie norėjo pamatyti, kuris laimės.

Nieko nelaukusi, Puputienė iš Tomo kišenės ištraukė dar visai nepraimtą degtukų dėžę.

— Iš kur gavai? — paklausė ji.

— Tėtė davė, — pasakė Tomas.

— Tėvas tau nedavė, pats pasiėmė! — staiga įsiterpė vienas iš Tomo draugų.

Tomas prikando lūpą ir primerktomis akimis piktai pažvelgė į išdaviką.

— Kai grįš tėvas, pasikalbėsime, — tarė Puputienė. — O dabar visi marš į savo namus. Tomo draugai išlakstė. Norėjo ir jis pabėgti, bet šeiminkė sulaikė.

— Pasakyk man, kodėl nudaužėt gėlių žiedus.

— Kad jie negražūs, — patraukė pečiaais berniukas. — Tokie juodi...

— Ar niekas tavęs nepamokė, kad negalima daužyti ar naikinti daiktų tik todėl, kad tau nepatinka.

— Ne, — suniurnėjo berniukas. Ir tikrai, tokio dalyko niekas jam nebuvo sakęs.

Tomas nebuvo blogas. Mokykloje jis pirmas išsprędavo uždavinius. Sugalvodavo nepaprastų istorijų. Mokytojai sakydavo, kad jis gabus vaikas, tik baisiai išdykęs.

Lipdamas laiptais į savo butą antrame aukšte, Tomas galvojo apie savo neištikimus draugus. Kuo jis gali pasitikėti? Tėvai dirba, jis jų beveik nemato. Jis ir jo jaunesnioji sesutė lieka namuose su prižiūrėtoja, o kartais ir visai vieni. Tomas prižiūrėtojos nemėgsta. Jis moka pats prisižiūrėti!

Prabėgo kelios savaitės. Jau buvo ruduo. Puputienė vėl tvarkė savo kiemą. Lapai braškėdami skraidė ir ritinėjosi kūliais, vėjui smarkiau pūstelėjus. Tomas nuobodžiavo, todėl visai nesipriešino, kai Puputienė pakvietė jai padėti. Jis mielai nešė lapų pintines į gatvelę.

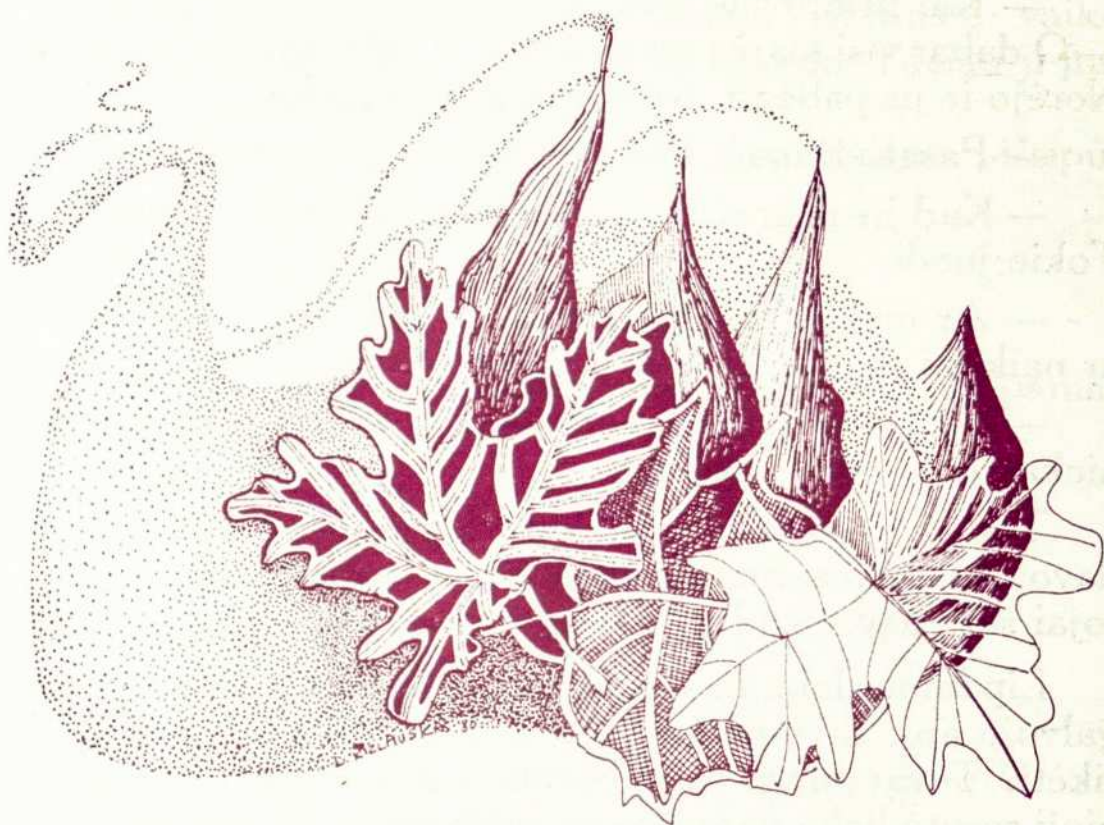
— Bus gana šiai dienai, Tomai, — pasakė Puputienė.
— Matai, visos dėžės jau pilnos.

— Mes galim pilti šalia, — protavo Tomas.

— Ne, šalia negerai.

— Kodėl?

— Dėl to, kad vėjas gali lapus išnešioti. Be to, tai neatsargu.

— Kodėl? — vis klausinėjo Tomas.

— Kodėl... Todėl, kad yra berniukų, kurie žaidžia su degtukais, — pasakė Puputienė, žiūrėdama Tomui tiesiai į akis.

— Jūs manot, kad kas nors galėtų lapus uždegti? — visai nemirktelėdamas tarė Tomas.

— Ir dar kaip! Tik tegul tas berniukas geriau nebando! — garsesniu balsu užtvirtino moteris. Tomas patraukė pečiais ir nuėjo sau.

Puputienė nuėjo į vidų. Jau temo. Ji pasidarė sau vakarienę, paskui atsisėdo į minkštasuolį pasižiūrėti vakarinių žinių televizijoje. Taip besėdėdama užsnūdo. Ją pažadino neįprastas triukšmas.

— Turbūt gyventojai turi svečių, — buvo pirma jos mintis, kai pravėrė akis. Bet kai atsistojusi apsidairė, suprato, kad triukšmas lauke. Įsispyrusi į šliures, Puputienė išėjo į kiemą. Pamatė kaimynus, kurie prie gretimo garažo gesino degančių lapų krūvą.

— Sutvarkykite savo gyventojų vaiką! — šūktelėjo vyras, prie kurio garažo degė lapai.

— Nejaugi Tomas uždegė? . . . — negalėjo tikėti Pumputienė.

— Kas kitas! — patvirtino kaimyno paauglys sūnus. — Matėme ir du jo draugus, dumiančius skersine gatve.

Ugnis duso. Lapai buvo šiek tiek drėgni ir pakankamai neišsiliepsnojo. Kitu atveju garažas būtų tikrai sudegęs.

Tą vakarą Tomas buvo tėvų smarkiai nubaustas. Motina ilgai ir garsiai barėsi. Ji vertė kaltę ant tėvo, kam visokių šposų berniuką išmoko.

— Garažo padegti jo neišmokiau, — teisinosi tėvas. — Žinai, toks dabar jo amžius.

Bet motina nenurimo.

— Tas vaikas mane pribaiigs! Vieną dieną visi mes išlėksim dūmais pro kamina, — sušuko ji, užtrenkdama sūnaus kambario duris. Tai buvo nuolatinė Tomui skiriama bausmė: sėdėti savo kambaryje. Judriam vaikui tai buvo tikra kančia.

Tomas sėdėjo savo kambario kampe. Jis buvo nelaimingas. Jis ne visai suprato, kodėl iš tokio paprasto šposo kilo toks didelis triukšmas. Ir niekas jam to nepaaiškino.

Galų gale Tomas užmigo, užvirtęs ant lovos su visais drabužiais. Jam vis ėjo per galvą motinos žodžiai: "Visi mes išlėksim dūmais pro kaminą!"

Pora savaitių prabėgo ramiai. Bent taip atrodė Puputienei. Antro aukšto gyventojai triukšmo nekėlė. Tėvai išeidavo ir pareidavo, o vaikai būdavo paliekami su prižiūrėtoja.

Bet vieną vakarą Tomas vėl sėdėjo uždarytas savo kambaryje dėl kažkokio nusikaltimo. Ten jis turėjo išbūti net visą savaitgalį.

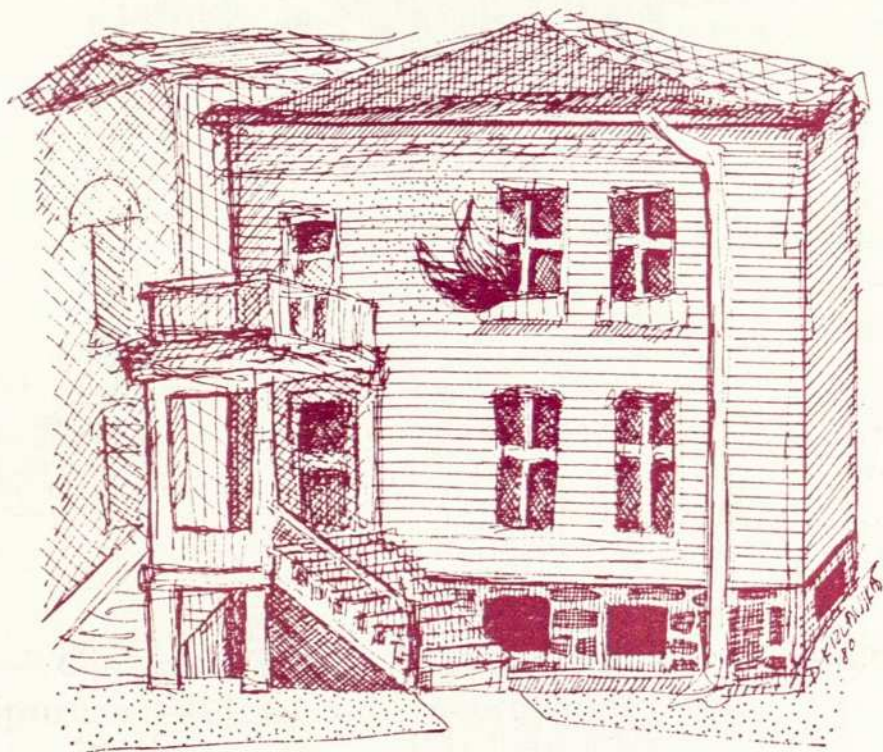
Berniukas jautėsi kaip kalėjime. Priekiniame kambaryje prižiūrėtoja su Tomo sesute sėdėjo susirangiusios ant sofos ir žiūrėjo televizijos programą. Tėvų nebuvo namuose.

Laikas bėgo. Tomui pasidarė baisiai nuobodu. Jis apžiūrinėjo savo kambarį: kaip pabėgti? . . . Gal šokti pro langą, ant stogo užlipti? . . . O gal pro kaminą išlėkti? . . . Berniukas susijuokė.

Mintis apie kaminą jam priminė, kad jis turi degtukų pasislėpęs po lova. Reiktų kaip nors pasilinksminti. . . Paėmęs knygą, jis po vieną uždeginėjo jos puslapius ir žiūrėjo, kaip jie paruduoja, sudega ir virsta pelenais. Tai buvo įdomus žaidimas.

Kai išsibaigė degtukai, Tomas sumynė rusenančios knygos puslapius ir pastūmė ją į palovį. Nuėjo gulti.

— Tomai, kelkis! Ugnis! Tavo lova dega, — išgirdo berniukas šauksmą. Jis nieko nesuprato, buvo lyg apsvaigęs. Paskui jis jautė, kad kažkas jį tempia iš lovos laiptais laukan. Jo mažoji sesuo klykė.

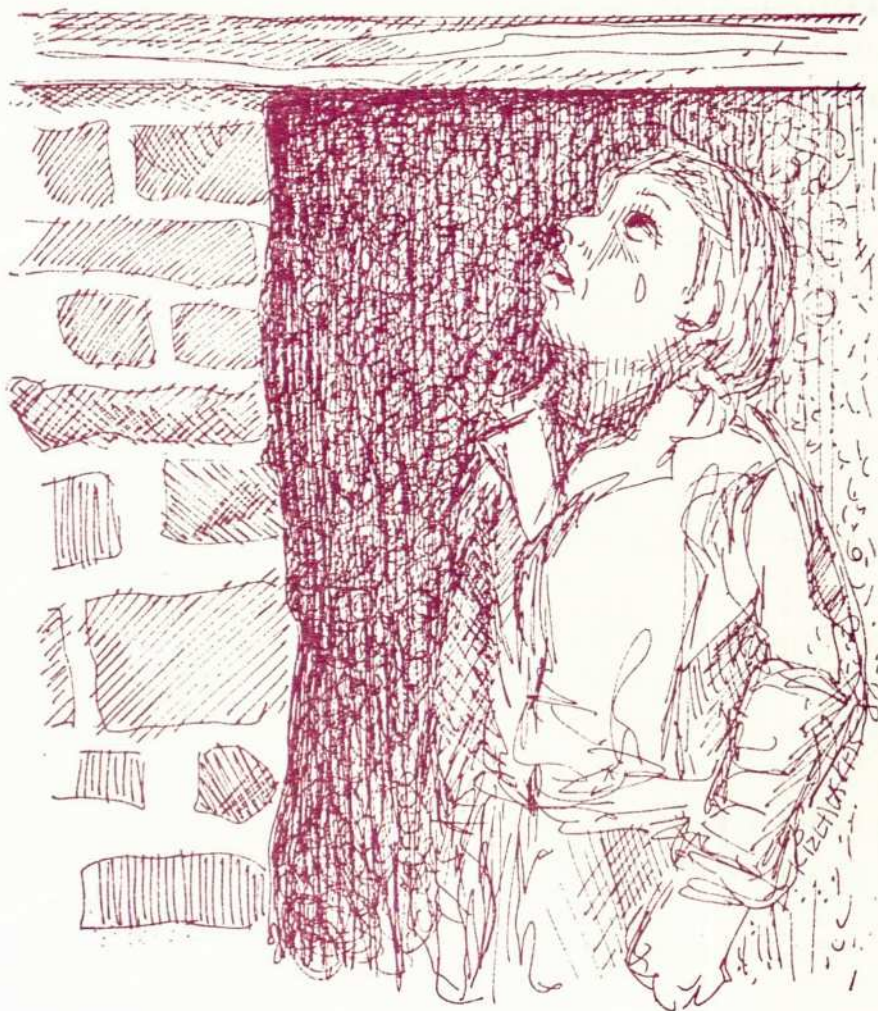
Dūmai veržėsi iš gyventojų buto į koridorių ir laiptais žemyn. Atvažiavo gaisrininkai. Tomo kambarį degė visa jo lova. Degė ir siena sujungta su rūbine. Gaisrininkai išdaužė visus langus, ir vanduo stipriomis čiurkšlėmis pylėsi visur.

Lauke vėjas šėlo. Medžių šakos siūbavo į visus šonus. Užsimetę paltus ant naktinių drabužių, kaimynai stoviniavo gatvėje ir žiūrėjo, kas dedasi Puputienės name.

Kai grįžo Tomo tėvai, Puputienė prašė, kad nebartų berniuko.

— Nieko nepadės, — aiškino ji. — Vėliau galėsite ramiai išsikalbėti. Negerai, kad vaikai vis vieni ir vieni. . .

Tomo tėvai tylėjo. Berniuko veidu riedėjo didelės ašaros, kai jis pamatė pajuodusį kambarį, vandens balas visur ir išsigandusias savo sesutės akis.

KAS ATSITIKO VIENAME MIŠKE

sulietuvino Danguolė Sadūnaitė

Viename miške gyveno didelis meškinas ir labai mažas meškiukas.

— Įmsiu tave ir suėsiu, — grąsino meškinas mažajam meškiukui.

— Neėsk manęs, neėsk, — maldavo jį mažasis meškiukas. — Aš išvirsiu tau labai skanios košytės.

— Tai eik ir greitai ją išvirk! Aš esu labai alkanas, — atsakė jam seiles rydamas meškinas.

Mažasis meškiukas išėjo į laukus, prisirinko akmenėlių, susiieškojo sau smėlio ir piuvenų. Sumaišė akmenėlius, smėlį ir piuvenas su karštu vandeniu. Virė, virė, ir buvo košė.

— Čia jokia košė. Labai neskanu, — paragavęs jos nusipurtė meškinas. — Įmsiu ir suėsiu tave.

—Neėsk, neėsk, — maldavo jį mažasis meškiukas, — Dabar eisiu ir išvirsiu tau tikrai skanios košės.

Ir kad būtų greičiau, meškiukas atsigulė ant pievutės ir nusirideno į pakalnę. Ten prie upelio jis prisiskynė žolių, pienių lapų. Sumaišė viską su dumblu, ir buvo košė.

Paragavęs jos, meškinas susiraukė ir tarė:

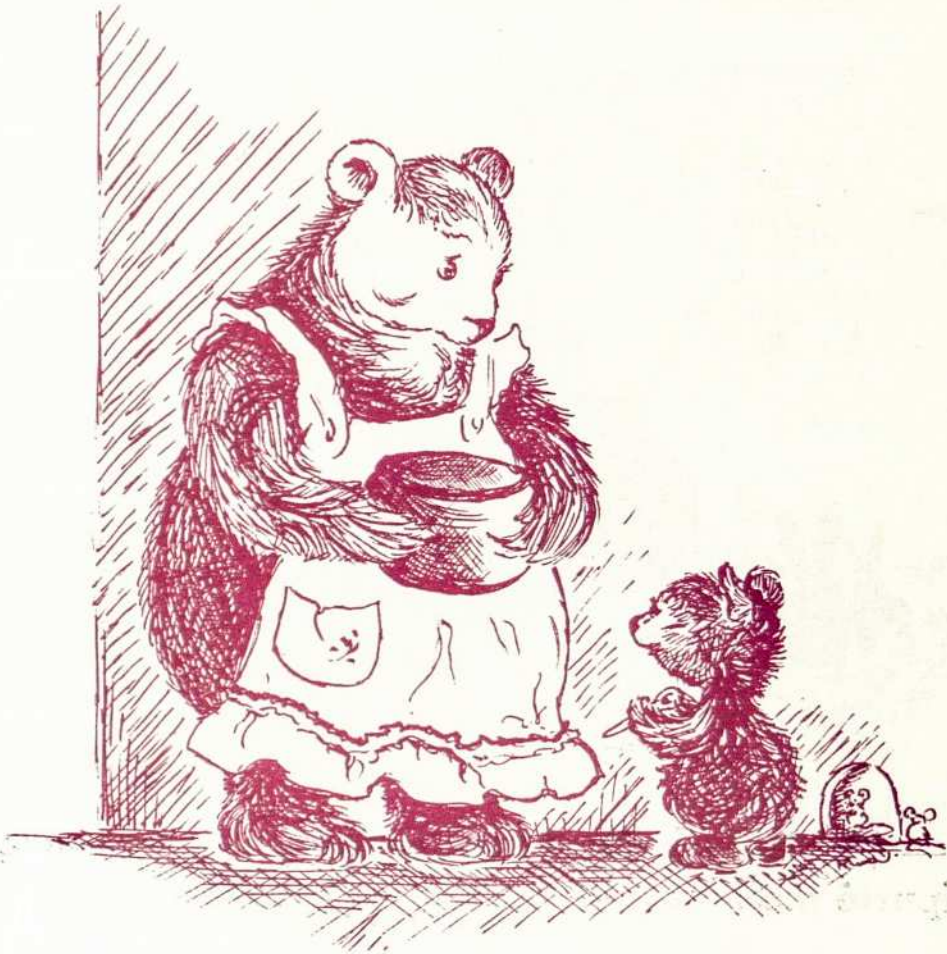
— Labai ir labai neskanu! Čia joks tinkamas maistas meškinui. Nėra kitos išeities man. Imsiu tave ir suėsiu.

— Neėsk, neėsk, — maldavo jį mažasis meškiukas. — pamatysi, šį kartą išvirsiu tau tikrai skanios košytės.

— Tai paskubėk, nes aš darausi vis alkanesnis.

Mažasis meškiukas, sparčiai kilnodamas savo trumpas kojytes, nubėgo namo ir prašė mamos:

— Mama, duok man javainių. Duok ir gerą samtį medaus, ir juodo sirupo, ir aviečių uogienės ir pienuko, — vos atgaudamas kvapą, šnekėjo mažasis meškiukas.

— A... čia tai jau visai kas kita! Labai skani, labai gardi, labai maistinga košytė, — pasirišęs po kaklu servetėlę, sėdosi ant kelmo meškinas.

Meškinas valgė ir valgė skanią košę. Jo pilvas didėjo ir didėjo. O mažasis meškiukas tik šypsojosi nuo ausies ligi ausies.

Žodynėlis

piuvenos — sawdust
dumblas — mud
javainiai — cereal
samtis — ladle
servetėlė — table napkin

MŪSŲ EILĖS

Prisikėlimas
Jonas Pajaujis, 7 m.
Toronto, Canada

Kristus
Larissa Svirplytė, 7 m.
Toronto, Canada

VELYKOS

Man ima ir verksmas, ir džiaugsmas,
Prisimenant didžiąją šventę,
Kai Jėzus ant kryžiaus prikaltas,
Nuodėmę atpirko didžiausią.

Kodėl Jis už mus tiek kentėjo
Ir davė pasauliui tiek gero?
Visus Jis, net priešus, mylėjo,
Mylėti kitus Jis mus mokė.

Dieve, padėk visiems būti
Geresniems kaip buvom lig šiolei;
Velykinį džiaugsmą pajusti,
Gyventi su meile kaip broliai.

*Dalia Polikaitytė, K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Eilėraštis, laimėjęs III vietą konkurse

LAUKIU ŠVIESOS

Ilga, tamsi naktužė,
Gili tylą ją valdo...
Ilgiuos šviesos, naujos dienos,
Naujų minčių ir darbo.

Skubėk, skaisti aušružė!
Nešk naują šviesą, viltį...
Pažadinki paukštužius,
Liepk jiems garsiai prabilti.

Pasveikink naują rytą,
Pradėki naują dieną,
Saulutė jau nušvito —
Ja džiaugiasi kiekvienas...

*Rita Stukaitė, K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Eilėraštis, laimėjęs I vietą konkurse

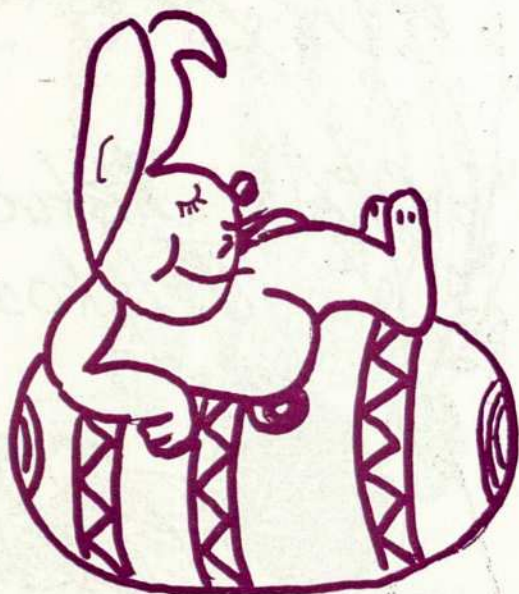
TINGINIO VELYKOS

Vištos deda kiaušinius,
Nes Velykos greitai bus.
Būt gerai, kad sumanytų
Ir padėtų nudažytus.

Juos zuikutis mums atneštų,
Išpaišytus gražiais raštais,
Kitus dar išskutinėtus.
Kad pradžiugintų mūs tėtį.

Mes galėtum' ridinėti,
Žaisti, džiaugtis ir grožėtis;
Tada burtišku žodžiu, —
Virstų jie šokoladu!...

*Loreta Deveikytė, K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Velykų kiškis
Onutė Ališiūtė
Chicago, IL

PAVASARIO VĖJAS

Pavasario vėjas yra stebuklingas,
Pabudina iš miego mažus pumpurėlius,
Prisėja pievas gražiausių gėlių
Ir atneša lietų iš debesų.

Pavasario vėjas neša namo paukštelių
Ir maišo šiltus saulės spindulėlius.
Jis atpučia naujų minčių
Ir kelią mūs džiaugsmą virš debesų.

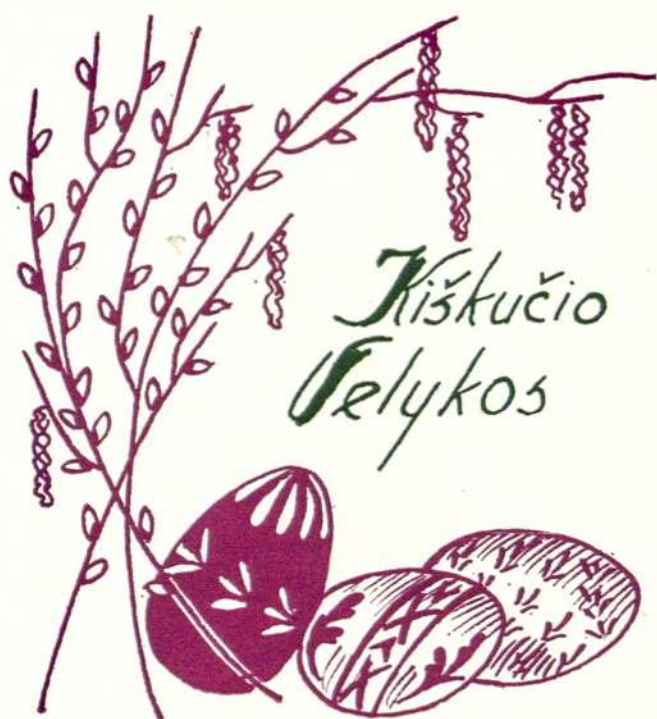
Pavasario vėjas neturi ribų,
Jis judina lapelius visų pasaulio kraštų.
Supasi linksmas tarp gamtos grožybių,
Dainuodamas linksmą pavasario dainą.

*Lina Didžbalytė, K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Eilėraštis, laimėjęs I vietą konkurse

Koplytėlė
Lora Vasiliauskaitė
Chicago, IL

Kiškučio Velykos

PISKI, ŽINAI
RUOŠK VELYKŲ
SIM. GALĖSIM NA

BET, SMARK
KIAUŠINIŲ, TI

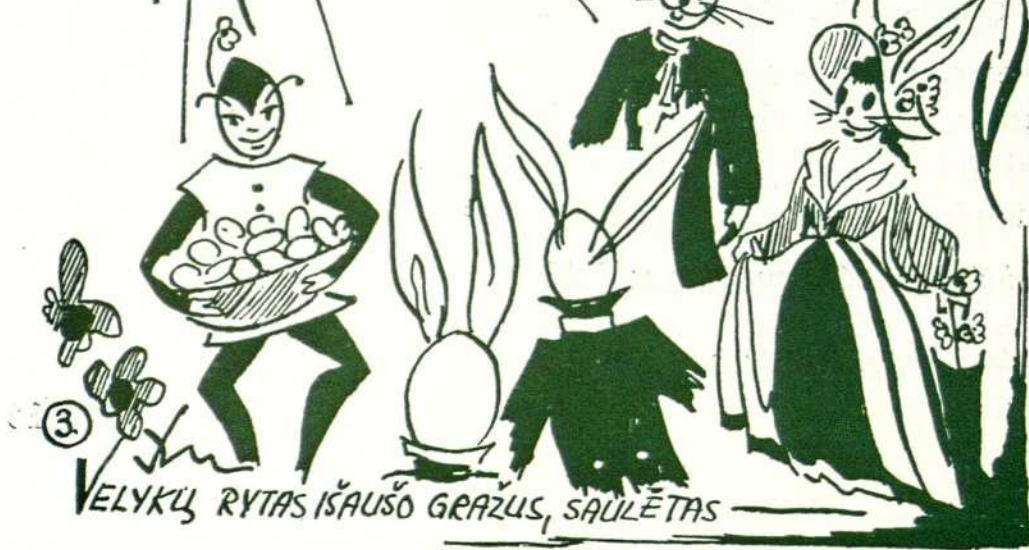
TI TIK RUOŠK
PATIS PARČIPI

① ARTINANTIS VELYKOMS,
BĖJO SAVO DRAUGUI

ŠTAI IR KIAUŠINIAI!

③

VELYKŲ RYTAS IŠAUŠO GRAŽUS, SAULĖTAS

13
KIAU
IŠ J
POM
VED
④

6
4

PĖSKIS SUTIKO. GRĮŽĘS NAMO, SĖDO PRIE STALO
IR PRADĖJO RAŠYTI PAKVIETIMUS. SUKVIETĖ

② VISA GIMINĖ

BAJORA, ŽUKŲ, PUKŲ...

TEISĖJŲ, ILGAŲSŲ, SUŽMONA...

SENELS, ŽILPAUSŲ... IR
DAR DAUG, DAUG KITŲ...

INKSMIN-
DINĖTI!...

SIME
3/

IS AŠ

OLIS TAIP KAL-

1. SMARKUOLIS PAMIRŠO
SAULUTEI PAKAITINUS,
IKAI... NETRUKUS ATBĖGO
SUSIRINKUSIUS, IR NUSI-
NAMO...

⑤

TAIP, PER SMARKUOLIO NEAPDAIRUMĄ,
LIŪDNAI BAIGĖSI KISKUČIO VELKOS... JIS
NUTARĖ SMARKUOLIŲ NEBEPASITIKĖTI, IR
SEKANČIAIS METAIS PATS VISKĄ PARŪPINTI.

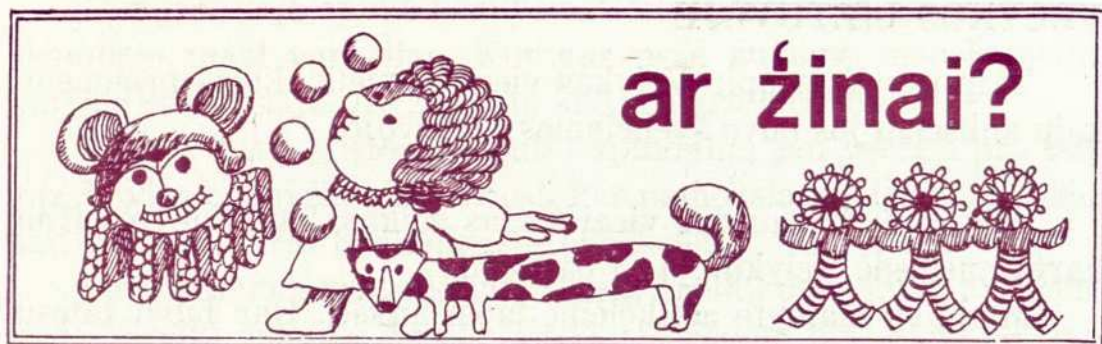

ALELIUJA

Jonas Norkus

Aleliuja, aleliuja!
Virš pievelių, virš žaliųjų,
Vyturėlis tuoj skardens
Iki tolimo rudens.

Ai, Jonukai, ai Maryte,
Kaip gražu Velykų rytą!
Supasi varpai, din-dan;
Saulė šypsosi veidan...

ar žinai?

KAS YRA VELYKOS?

- Pirmi Kristaus sekėjai švęsdavo Jo prisikėlimą kiekvieną sekmadienį. Tai jiems buvo pirma savaitės diena. Tuo jie skyrėsi nuo žydų, kurie šventė šeštadienį, arba subatą, kuri buvo paskutinė savaitės diena.
- Velykos buvo svarbiausia krikščionių šventė. Ji tapo didelė metinė šventė daug anksčiau negu Kalėdos. Velykų šventės metu žmonės priimdavo krikštą ir tapdavo Kristaus sekėjais bei krikščionių šeimos nariais.
- 325 m. Imperatorius Konstantinas sušaukė vyskupų susirinkimą Nikėjos mieste ir nustatė, kad Velykos kasmet bus švenčiamos tik sekmadienį.
- Dabar Velykų šventė būna pirmą sekmadienį po pilno mėnulio, kuris seka pavasario dienolydį. Tada visame pasaulyje diena ir naktis yra lygiai to pačio ilgumo. Tai yra pirmoji pavasario diena.
- Įvairios tautos įvairiai šią šventę vadina. Kai kurios tautos tos šventės vardą gavo, perdirbdamos germaniškos dievaitės "Eostros" vardą. Taip atsirado angliškas žodis "Easter". Kitos tautos naudoja žodį "Pascha", kuris paimtas iš žydiško žodžio "Pesach". Žydai taip pat turėjo metinę šventę pavasario pradžioje, kada jie švęsdavo perėjimą iš nelaisvės Egipte į Pažadėtąją Žemę. Lietuviai šios šventės vardą pasiskolino iš slaviško žodžio "velykyj", kuris reiškia didysis, nes šis buvo didžiausias arba svarbiausias metų sekmadienis.

VELYKOS LIETUVOJE

Taip pasakoja apie Velykas vienas senelis, kuris prisimena, kaip anksčiau jos buvo švenčiamos Lietuvoje.

Atsimenu, buvau dar visai mažas vaikas, kai mamytė pirmą kartą nusivedė Velykų rytą į bažnyčią.

Mudu su mamyte atsikėlėme labai anksti. Dar buvo tamsu, kai išėjome iš namų. Takeliai buvo drėgni. Aš žengiau atsargiai, o mamytė prilaikė, kad neįlipčiau į balas. Nubudę vyturėliai kilo į dangų ir pradėjo čiulbėti.

Kai pasiekėme kaimelį, jau švito. Bažnyčios langai iš tolo švietė skaisčia šviesa. Viduje žmonės dar giedojo giesmes. Jie visą naktį budėjo prie gelėmis išpuošto Kristaus karsto.

Kai žmonių priėjo labai daug, prasidėjo prisikėlimo pamaldos. Tarniukai tvarkė vėliavas ir degė žvakes. Kunigas prie Kristaus karsto užgiedojo lotyniškai, paskui lietuviškai: "Linksma diena mums prašvito". Netrukus visa bažnyčia iškilmingai skambėjo, kai žmonės pritarė "Aleliuja, aleliuja".

Ējo procesija aplink bažnyčią. Gaudė varpai, dundėjo būgnai, skambėjo maži varpeliai. Kunigas nešė auksinę monstranciją, kurioje buvo ostija. Aš žinojau, kad ten yra Kristus.

Paskui buvo Mišios. Saulutės spinduliai jau veržėsi pro langus, ir visa bažnyčia buvo šviesi. Per pamokslą kunigas pasakojo, kad Kristus tikrai iš numirusių prisikėlęs.

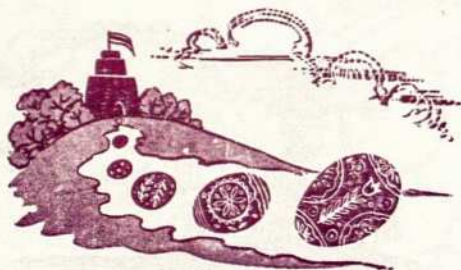
Parėję namo, pasveikinom tėvelį, broliukus ir kitus artimuosius: "Sveiki sulaukę šventų Velykų!" Sėdom prie skaniais valgiais apkrauto stalo. Pirmiausia valgėme tuos valgius, kurie buvo kunigo pašventinti, ką tik parnešti iš bažnyčios.

Po pusryčių džiaugiasi margučiais. Jie buvo nudažyti ažuolų žievėmis ir išrašyti žvaigždėmis, gėlytėmis, eglutėmis. Juos rūpestingai karštu vėsiu išrašinėjo mamytė.

Atėjo draugų iš kaimyninių sodybų. Ėjome suptis į kaimyno supuokles. Jas kasmet įkeldavo tarp dviejų gluosnių tik per Vėlykas. Tikrai buvo labai smagu.

VELYKOS ČIKAGOJE

Velykos yra graži pavasario šventė. Tai Kristaus prisikėlimo šventė. Dažome gražius margučius, einame į bažnyčią. Po pamaldų valgome pusryčius. Tada visi daužo margučius. Žiūri, kieno bus stipriausias. Stipriausias margutis pavadinamas "čempionu". Visi džiaugiasi. Visiems linksma. Vaikai eina margučius ridinėti. Pasakojama, kad Velykų Bobutė pridaro margučių, o zuikučiai atneša geriems vaikučiams.

Andrius Kirklys

KLAUSIMAS

Ar žmonės gali švesti Velykas Lietuvoje, taip, kaip anksčiau švęsavo? Kodėl? Ar žmonės, kurie tiki Kristų, dabar švenčia Velykas Lietuvoje?

DARBELIAI

paruošė A. Garbenytė

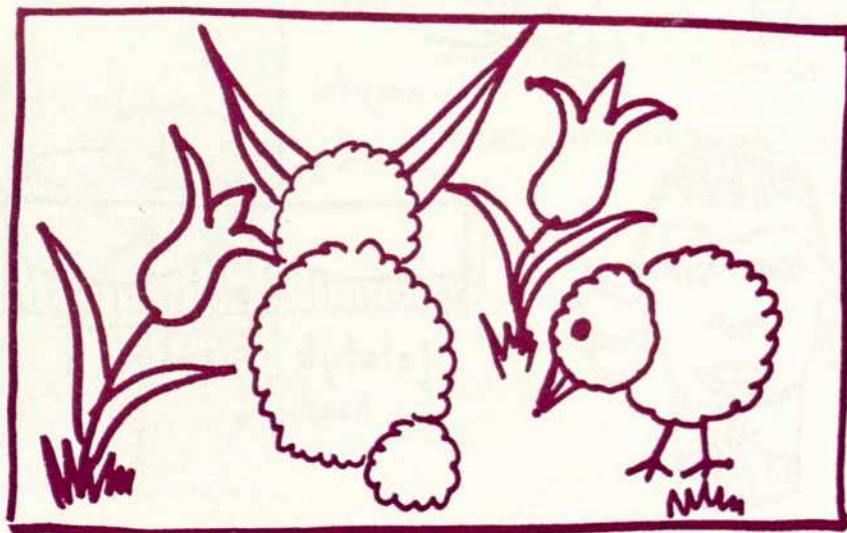
KIŠKIS IR VIŠČIUKAS

Ko reikia:

1. kieto popieriaus
2. vatos
3. klijų
4. žirklių
5. tempera dažų arba geltono rašalo

Kaip daryti:

1. Priklijuok tris didelius kamuolius vatos ant popieriaus, kaip parodyta. Iškirpk ausytes ir priklijuok. Štai ir kiškis!
2. Viščiuką darant, pirmiausiai nudažyk du kamuoliukus vatos geltonai.
3. Išdžiūvus vatai, priklijuok ant popieriaus. Iškirpk snapiuką ir kojytes. Priklijuok. Nutapyk gėlytes.

PUOŠNŪS KIAUŠINIAI

Ko reikia:

1. nevirtų kiaušinių
2. adatos
3. klijų
4. popieriaus ir kitų papuošimui dalykėlių, vatos

Kaip daryti:

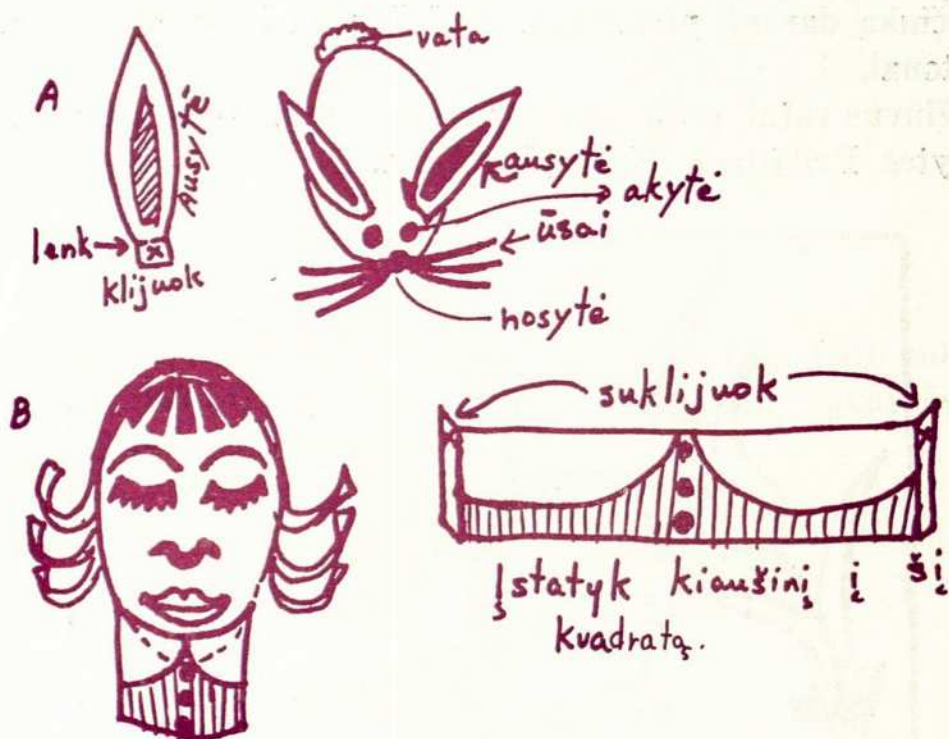
1. Pradurk skylutę iš abiejų kiaušinio galų. Viena skylutė turi būti didesnė negu antra, kad galėtum lengviau išpūst kiaušinio vidų. Gerai nuplauk kiaušinį.

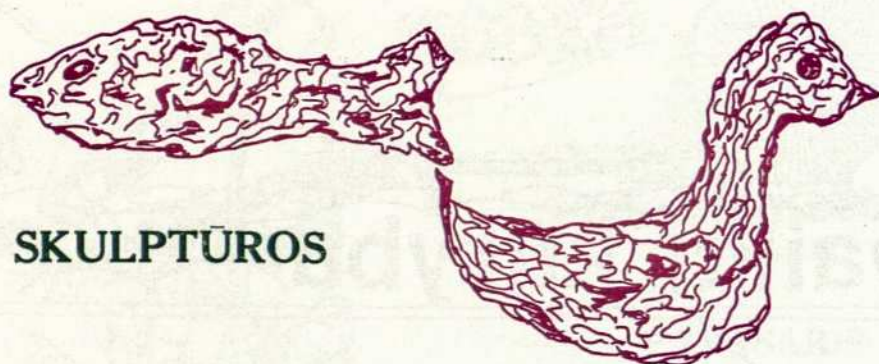
A. KIŠKIUKAS

Iškirpk ausytes, akutes, nosytę ir ūsus iš popieriaus ir priklijuok. (žr. A) Priklijuok kamuoliuką vatos uodegytei.

B. VEIDAS

Iš popieriaus iškirpk blakstienas arba akis, antakius, plaukus ir lūpas ir priklijuok prie kiaušinio (žr. B). Įstatyk kiaušinį į iškirptą ir nutapytą ilgą kvadratą. Štai ir veidas!

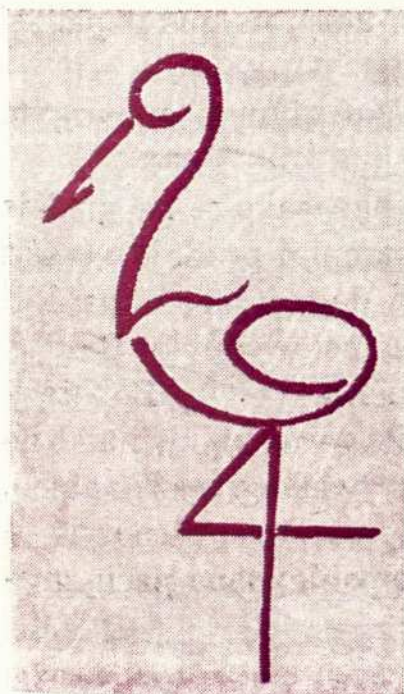
SKULPTŪROS

Ko reikia:

1. aliuminijaus lapų (aluminum foil)
2. teptuko
3. skystos skalbimo priemonės (liquid detergent)
4. tempera dažų ir vandens

Kaip daryti:

1. Nuspręsk kokią formą norėtum nuskulptuot.
2. Suglamžyk aliuminijų pagal tą formą ir palengva suspausk.
3. Įmaišyk skalbimo skystį į temperą dažus (kitais dažais nepri-
lips prie aliuminijaus).
4. Apdažyk skulptūros paviršių.

Nupiešk lietuvišką paukštį

GANDRĄ,

naudojant šiuos skaičius:

1, 2, 6, 4

*piešinys Danos Didžbalytės
Chicago, IL*

VELYKOS

*rašinys Angelės Mielulytės
Chicago, IL*

— Kas yra Velykos- — kartą kiškutis paklausė mažą mergytę.

— Velykos bus tada, kai tu aplankysi mūsų namus ir paliksi man daug velykaičių, — atsakė mergytė.

Kiškutis linksmi nustryksėjo į miško gilumą, o mergytė parėjo namo.

Sugrįžęs pas savo mamytę, kiškutis papasakojo, ką girdėjo iš mergytės. Subruzdavo visi kiškučiai ir stropiai pradėjo ruošti Velykoms: vieni margino margučius, kiti dėjo į krepšelius, kiti ruošėsi juos išvežti. Jų tarpe mikliai sukinėjosi ir Velykų Bobutė.

Pagaliau atėjo laikas išdalinti margučius. Velykų Bobutė įsakė kiškučiams apdovanoti margučiais tik gerus vaikučius. Kiškučiai žinojo, kur gyvena geri vaikučiai. Privažiavę mažą namelį, pamatė, kad čia gyvena ta maža mergytė, su kuria vienas iš jų pamiškėje buvo kalbėjęs. Tai mergaitei jie paliko daug pačių gražiausių margučių ir visi sušuko:

— Linksmų Velykų!

*piešinys Rūtos Tamulionytės
Chicago, IL*

PAVASARIS

*rašinys Rimos Radžiūtės, 12 m.
Ottawa, Canada*

Seniai, labai seniai, gyveno karalaitis, vardu Pavasaris. Jis turėjo šeimą: tėvą — Rudenį, motiną — Žiemą ir seserį — Vasarą. Tie šeimos nariai, išskyrus Pavasarį, kuris buvo dar labai jaunas, viešpatavo visoje žemėje.

Pavasaris, būdamas labai jaunas, daug mokėsi; kai suaugo — buvo labai gudrus. Tuo tarpu kiti šeimos nariai paseno. Oras žemėje tais laikais visą laiką buvo vienodas. Žemės gyventojams ėmė tai nepatikti. Jie nuobodžiavo. Valdovai turėjo ką nors daryti.

Trys vyresnieji valdovai buvo susenę ir nieko negalėjo sugalvoti. Išeitį surado Pavasaris. Jis pasiūlė tokį planą. Metus padalino į tris lygias dalis, po keturius mėnesius. Tiems metų laikams davė vyresniųjų šeimos narių vardus. Savo motinai Žiemai paskyrė tokį metų laiką, kada žemėje turėjo būti baltos snaigės, šaltas vėjas ir slidus ledas. Sesutei Vasarai teko laikotarpis, kada žydi rožės, ramunės ir žemę šildo karšta saulė. Tėvui — Rudeniui priklausė laikotarpis, kada medžiai pasipuošia gražiausiom spalvomis ir prinoksta visi vaisiai. Žmonės, pasikeitus žemėje orui, buvo labai patenkinti. Jie dėkojo už tai karalaičiui ir prašė jį — įamžinti ir savąjį vardą į tuos metų laikus. Visi valdovai sutiko ir padalino metus į keturias dalis, paskirdami Pavasariui metų laiką, kada pražysta tulpės, medžiai pasipuošia pumpurais ir ima pūsti šiltas vėjas. Toks oras išliko ir iki mūsų dienų.

PASLĖPTOS KANKLĖS

Artinosi vakaras. Saulė slinko pamažu žemyn, paskutiniais savo spinduliais apšviesdama Gedimino kalną. Visur buvo ramu ir tylu. Prie kalno artinosi pavargęs ir sušilęs vyras. Užlipęs ant kalno, Gedimino pilies griuvėsiuose atsisėdo pailsėti. Pakėlęs galvą, žiūrėjo į pilies bokštą. Seniai jau ten nebuvo trispalvės vėliavos. Bėgalvodamas užmigo. Per miegus išgirdo kažką vaikščiojant. Atsimerkęs pamatė žilą senelį. Senelis kažką kasė. Jaunas vyras nusteбęs paklausė:

— Seneli, ką jūs čia darote?

Senelis atsisuko ir sako:

— Seniai, labai seniai, čia aš paslėpiau stebuklingas kankles. Aš jų ieškau. Jeigu aš jas surasčiau ir paliesčiau jų stygas, sukiltų didelė kariuomenė ir išvytų priešus iš mūsų krašto.

Jaunuolis pašoko seneliui padėti. Bet kanklių nesurado. Taip kiekvieną vakarą senelis kasa ir kasa pilies griuvėsiuose. Iš kur, ir kaip jis čia ateina, niekas nežino. Ir niekas turbūt jo nematė, tik tas jaunuolis. Ar ilgai senelis turės dar kasti? Mes nežinome.

*Audronė Kižytė
Chicago, IL*

**Ledo rutulio rungtynės
Justas Freimanas, 7 m.
Toronto, Canada**

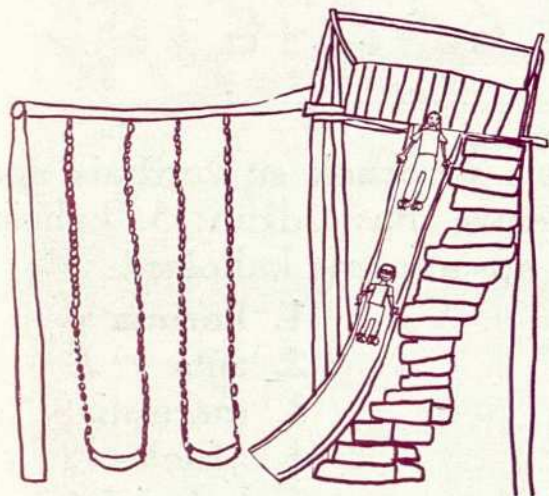
SPORTAS

Aš labai mėgstu sportą. Kiekvieną vakarą aš su sesute einu pabėgioti. Man patinka eiti ilgai ir toli. Tik neseniai su mūsų mokyklos mokiniaisėjome 12 km., bet aš tik 9ėjau, nes nespėjau pabaigti.

Man patinka pasivažinėti dviračiu. Aš užšoku ant dviračio ir nuvažiuoju nupirkti ko reikia. Kitaip aš tik dėl malonumo nuvažiuoju į parką pasivažinėti.

Kaip matote, sportas gali būti malonus ir nevarginantis. Kai aš ėjau su mokiniais, man pasitempė raumenys. Bet vistiek ir su nemalonumais sportas yra labai smagus. Sportas man labai, labai patinka.

*Rita Jaugelytė
Montreal, Canada*

**Linksmą dieną su drauge
Elysa Geraite
Toronto, Canada**

SPORTAS LIETUVOJE

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, tarp kitų kūrybinio gyvenimo sričių, pradėjo plisti ir sportas.

Pirmoji populiariausia sporto šaka buvo futbolas. Jis buvo pradėtas žaisti Lietuvos kariuomenės daliniuose. Vėliau futbolininkai rungtyniavo su užsieniu, o Lietuvos futbolo rinktinė dalyvavo pasaulinėje olimpiadoje.

Taip pat buvo gerokai išpopuliarėjęs ir dviračių sportas. Pirmosios varžybos šioje šakoje įvyko 1922 metais, o vėliau lietuviai dviratininkai varžėsi Paryžiaus ir Amsterdamo pasaulinėse olimpiadose.

Kiek vėliau Lietuvoje buvo pradėta kultivuoti ir lengvoji atletika ir krepšinis. Taip pat, maždaug kartu su jais, didesnę pripažinimą gavo ir boksas.

Bendrai pasakius, Lietuvai atgavus nepriklausomybę, lietuviai didelį dėmesį pradėjo kreipti į sportą.

*Rimas Šiulys
Toronto, Canada*

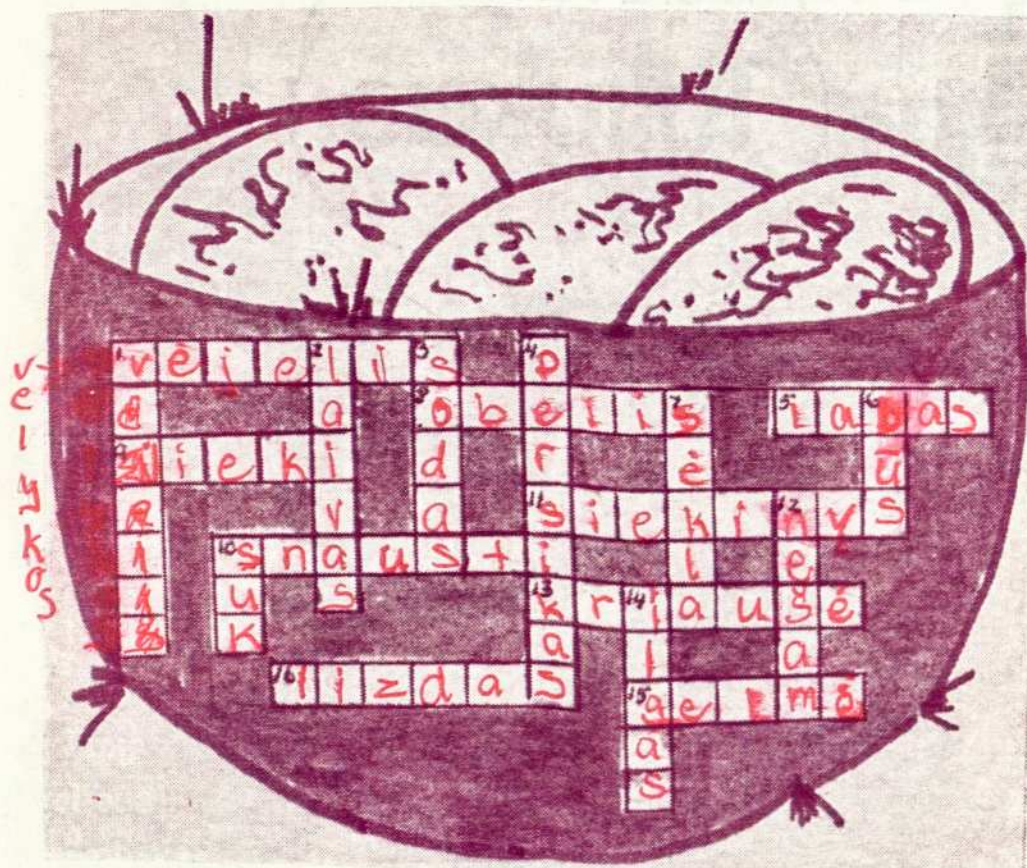
Žodžius pažymėtus skaičiais suporuok su žodžiais apačioje, kurie pažymėti raidėmis. Pavyzdžiui: 5. kaliošai tinka su r. lietus. Kai lyja, apsiauname kaliošais.

1. karūna e
2. rūta f
3. margutis b
4. ažuolas a
5. kaliošai r
6. vėžlys n
7. gėlė t
8. dangus h
9. viščiukas u
10. malūnas i
11. paukštis c
12. pelė d
13. kiškis g
14. kaminas m
15. medis o
16. knyga p
17. "Eglutė" l
18. kačiukas k
19. šulinys j
20. ožys s

a. gilė, b. kiaušinis, c. lizdas, d. sūris, e. vainikas, f. Šv. Kazimieras, g. Velykos, h. debesis, i. vėjas, j. vanduo, k. katė, l. vaikai, m. dūmai, n. kepūstas, o. lapai, p. raidės, r. lietus, s. barzda, t. kvapas, u. antis.

LIZDELIO KRYŽIAŽODIS

Skersai:

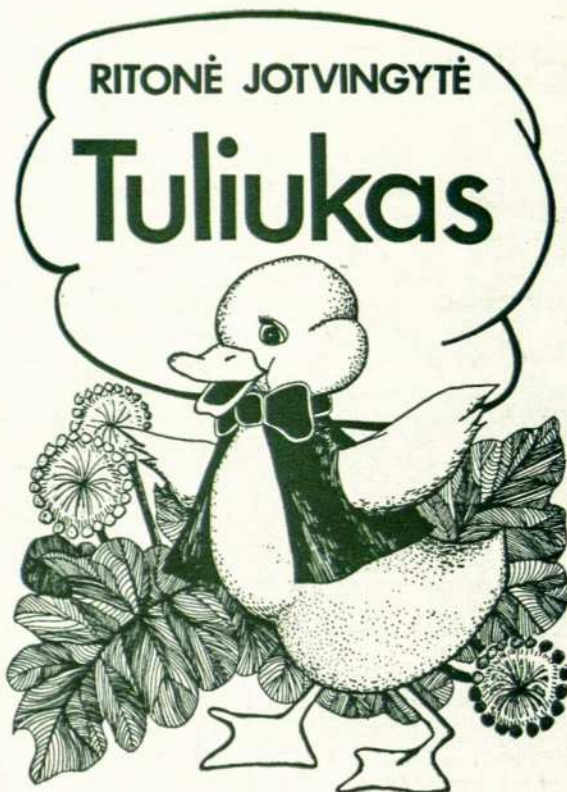
1. Švelnus vėjas.
5. Pasveikinimas.
8. Medis, ant kurio obuoliai auga.
9. Aš lieku, tu
10. Trumpai primigti.
11. Tai, ko siekiame.
13. Vaisius.
15. Giluma.
16. Paukščio padirbtas namas.

Žemyn:

1. Prisiėlimo šventė.
2. Kuo plaukiame vandenyje.
3. Kur vaismedžiai auga.
4. Vaisius.
6. Dar nėra, bet
7. Ką sėjame žemėje.
10. "Sukti", paliepimas.
12. Gabenamas.
14. Ne trumpas.

(Atsakymai psl. 32)

PUIKI NAUJA KNYGA VAIKAMS!

**Gyvai ir patraukliai iliustruota
gabios jaunos dailininkės Dianos Gelažiūtės Kizlauskienės
ši prityrusios rašytojos nuotaikinga pasaka
pralinksmins kiekvieną mažametį lietuviuką.**

Kviečiame užsisakyti šiuo adresu:

**E. Juknevičienė
2851 W. 64th Street
Chicago, IL 60629**

Kaina — \$3.00

Lizdelio kryžiažodžio atsakymai

Skersai: 1. vėjelis, 5. labas, 8. obelis, 9. lieki, 10. snausti, 11. siekinys, 13. kriaušės, 15. gelmė, 16. lizdas. Žemyn: 1. Velykos, 2. laivas, 3. sodas, 4. persikas, 6. bus, 7. sėkla, 10. suk, 12. nešam, 14. ilgas.